

[Justitsministeren]

Loven giver som nævnt både konventionsflygtninge og de facto-flygtninge et retskrav på opholdstilladelse.

Retskravet for så vidt angår de facto-flygtninge indebærer i realiteten, at der ikke er nogen mulighed for at styre antallet af udlændinge, der får opholdstilladelse her i landet. Jeg har i mit oplæg peget på, at man kan ophæve reglen om retskrav på opholdstilladelse i de facto-situationen.

I forbindelse med spørgsmålet om en overordnet styring af antallet af udlændinge kan det desuden overvejes at indføre en kvoteordning udformet på den måde, at der på hvert års finanslov træffes afgørelse om antallet af udlændinge, som skal kunne bosætte sig i Danmark. En kvoteordning vil indebære den principielt rigtige nydannelse, at den nødvendiggør en politisk stillingtagen til, hvorledes ressourcerne på udlændingeområdet skal prioriteres i forhold til andre områder.

Man bør også se nærmere på reglerne om familiesammenføring. Jeg har i mit oplæg bl.a. peget på, at proformægteskaber vil kunne undgås ved, at den frist på 2 år, der i dag gælder for retten til opholdstilladelse efter ægteskabets ophør, forlænges til f.eks. 4 år. Det bør endvidere overvejes at ændre på reglerne om familiesammenføring med forældre, således at der ikke længere er et retskrav på opholdstilladelse, samtidig med at man i højere grad end i dag lægger vægt på, at de herboende børn reelt påtager sig forsørgelsen af forældrene.

Et problem udgør de såkaldte børneægteskaber. Disse børneægteskaber indebærer nemlig, at den mindreårige bliver frosset fast i et bestemt kulturmønster og dermed forhindres i at blive tilstrækkeligt integreret i det danske samfund. En mulighed for at imødegå dette vil være at stille krav om, at ægtefæller i almindelighed skal være mindst 18 år, før de kan få familiesammenføring.

De ovenfor nævnte forslag vedrører alle tiltag, som kan gennemføres på nuværende tidspunkt. På lidt længere sigt er det muligt, at der vil ske en harmonisering af EF-landenes asylpolitik. Drøftelserne herom er som nævnt allerede startet. Det må også anses for naturligt, at EF-landene forsøger at samordne deres immigrations- og asylpolitik. Vi bør gå ind i samarbejdet i en positiv ånd og være rede til at drøfte de ændringer, som kombineret med de fornød-

ne retsgarantier kan give os bedre styringsmuligheder i udlændingepolitikken. Det skal i den forbindelse fremhæves, at en europæisk løsning på dette område naturligvis må tage sit udgangspunkt i de internationale forpligtelser, som EF-landene har påtaget sig navnlig i forhold til FN's flygtningekonvention.

7. Afslutning

Som nævnt er formålet med oplægget til »En ny udlændingepolitik« at lægge nogle overvejelser og løsningsmuligheder frem til debat. Oplægget indeholder mit bud på, hvorledes den danske udlændingelov kan og bør ændres, for at vi kan stå rustet til at klare 1990'ernes udfordringer, men oplægget indeholder ingen færdige løsninger fra min side, og jeg ser derfor frem til en åben og fordomsfri debat om den danske udlændingepolitik i 1990'erne.

I dag må vi erkende, at udlændingeloven ikke fungerer optimalt. Ved at foretage de nødvendige ændringer i loven kan vi håbe på, at der på ny bliver bred tilslutning i befolkningen til den danske udlændingepolitik. Dermed kan vi også medvirke til, at tendenserne til fremmedhad bliver standset i opløbet.

På grundlag af den debat og de politiske tilkendegivelser, som oplægget giver anledning til, vil jeg tage stilling til, hvilke ændringer af udlændingeloven der bør søges gennemført, og hvorledes et lovforslag herom bør udformes med henblik på gennemførelse i indeværende folketingssamling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 82:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Finansiering af udgifter efter bilstandsloven til flygtninge, tilskud til kommunerne vedrørende sociale udgifter til flygtninge).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 30/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Lovforslaget om ændring af lov om social bistand og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, som vi skal behandle her, er jo en genfremsættelse af lovforslag nr. L 199.

Jeg vil gerne indledningsvis give udtryk for, at Socialdemokratiet er positive over for hovedindholdet i dette forslag. Forslaget har for det første det sigte at fremme et effektivt integrationsarbejde med flygtninge og for det andet at tilstræbe, at de opgaver, som integrationsarbejdet indebærer, ikke bliver en økonomisk belastning for de lokalsamfund, som har mange flygtninge.

Vi er dog ikke helt sikre på, at forslaget lever op til dette sigte. I rapporten fra Socialministeriets arbejdsgruppe 90/1991 skønnes det, at ca. 30.000 flygtninge er omfattet af den nuværende 6½-års-bestemmelse om 100 pct. refusion, og en væsentlig del af dem vil i de kommende år overskride denne 6½-års-periode. Kommunernes Landsforening har tidligere udtrykt betænkelighed ved at reducere refusionen fra de nuværende 100 pct., og ligeledes har man fremsat ønske om, at integrationsperioden blev forlænget ud over 6½ år, bl.a. med den begrundelse, at omkring halvdelen af de flygtninge, der kommer til landet, kun har en begrænset eller slet ingen uddannelsesmæssig baggrund, hvilket er en alvorlig barriere for integrationsarbejdet. Socialdemokratiet vil gerne støtte dette ønske om en forlængelse af denne periode, så integrationen bliver så effektiv som muligt.

Under integrationen støder vi mod en af det offentliges selvskabte konflikter, nemlig manglende kapacitet i uddannelsestilbudene på grund af stramme budgetter, og det punkt kommer vi også til at gøre noget ved. Kommunernes økonomi er hårdt trængt, og en af årsagerne er den store arbejdsløshed, som også rammer flygtningene. De undersøgelser, vi kender, viser, at arbejdsløsheden er 3 gange højere blandt flygtninge end blandt danskere. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at 87 pct. af flygtningene modtager kontanthjælp i 6½-års-perioden, og derefter forudsætter man, at 60 pct. fortsat vil modtage kontanthjælp. Vi tror, dette tal er for lavt sat, og i den beklagelige situation, Danmark befinder sig i med over 300.000 arbejdsløse, bliver det ikke nogen let opgave for kommunerne at integrere flygtningene i det danske samfund.

Selv om der i forslaget er indarbejdet et kompensationsbeløb til kommunerne for nedsettelsen af refusionen fra 100 til 75 pct., burde bestemmelsen formuleres således, at man sikrede en mere direkte, målrettet indsats over for børnene. De kommuner, som har påtaget sig eller er blevet pålagt denne opgave, skal ikke straffes, så vi forlanger, at der sker en mere retfærdig fordeling via de særlige udligningsordninger imellem kommuner med mange flygtninge og de kommuner, der har få flygtninge. Der savnes fortsat en plan for en bedre fordeling af de modtagne flygtninge, og det blev også nævnt under behandlingen af lovforslag nr. L 199.

Der er en del uklarheder i forslaget og bemærkningerne, som vi ønsker at få belyst under udvalgsarbejdet. Det gælder spørgsmålet om tolkning af opholdskommunereglerne og opgørelsesmetoderne vedrørende flygtningetallet. Til gengæld kan Socialdemokratiet tilslutte sig følgende punkter i forslaget: Udvidelsen af personkvoten, at der ydes 100 pct. refusion til handicappede og uledsagede flygtningebørn, at der ydes særlige aktiviseringsstilskud, at kommunerne kan overtage ansvaret tidligere end efter 1½ år, og at der oprettes denne pulje på 10 mio. kr. i 1992.

Til trods for forslagets mange positive elementer kan vi ikke frigøre os for den tanke, at det nødvendigvis må stille krav om yderligere personaleressourcer til integrationsarbejdet i kommunerne i relation til arbejdsmarkedet, uddannelsessystemet og familieproblemerne. Vi kan ikke se, der er taget højde for denne problemstilling i aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi i perioden 1992-94.

Vi skal belønne de kommuner, der gør noget for at fremme integrationsindsatsen for flygtninge, og hermed skal jeg give udtryk for, at vi vil gå positivt ind i det kommende udvalgsarbejde med dette lovforslag.

Karen Højte Jensen (KF):

Som den socialdemokratiske ordfører ganske rigtigt nævnte, er dette forslag i vid udstrækning en genfremsættelse af et forslag, der tidligere er behandlet i Folketinget.

Baggrunden for forslaget er aftalen mellem regeringen og Kommunernes Landsforening fra juni 1991, hvor man enedes om en ændret

[Karen Højte Jensen]

finansiering af kommunernes udgifter i forbindelse med flygtninge, og herudover har statsrevisorerne påpeget en række problemer i det nuværende regelsæt.

I den konservative gruppe er vi enige i, at kommunernes indsats vedrørende integration af flygtninge skal være mere aktiv og effektiv, end det er tilfældet i dag. Kommunerne skal overtage ansvaret for integrationen efter 18 måneder, og vi lægger også vægt på, at der nu skal ske en opprioritering af den aktive indsats med henblik på at få flere i beskæftigelse. De økonomiske midler skal fordeles således, at der tages større hensyn til antallet af flygtninge i de enkelte kommuner end efter de nugældende regler, og det finder vi ligeledes positivt.

De enkelte elementer i forslaget skal jeg i øvrigt afholde mig fra at kommentere i dag, men vi kan som sagt tilslutte os forslaget.

Eva Kjer Hansen (V):

Venstre er naturligvis meget positivt indstillet over for dette lovforslag. Det foreslås, at der foretages en række ændringer i kommunernes udgifter til flygtningearbejdet, og det er Venstres opfattelse, at der netop er brug for en bedre fordeling af de økonomiske ressourcer.

Der er tre hovedmål i dette forslag. For det første skal kommunerne motiveres til at aktivere flygtningene, starte integrationsarbejdet tidligere og gøre det mere effektivt. For det andet skal kommunerne have del i det økonomiske ansvar for sociale ydelser til flygtningene, og det er nødvendigt for at sikre, at den myndighed, der træffer beslutninger om udgifternes art og størrelse, også er sig dette ansvar bevidst. Og endelig lægges der for det tredje op til, at staten skal træde til, hvor der på grund af særlige forhold er tale om ekstra store udgifter, der ellers ville belaste den enkelte kommune urimelig hårdt, f.eks. når det drejer sig om handicappede flygtninge.

Lovforslaget imødegår den kritik, der er blevet rejst fra statsrevisorernes side. En arbejdsgruppe under Socialministeriet har siden fremlagt en rapport med konkrete forslag til ændringer af refusionsreglerne, ligesom regeringen har aftalt med Kommunernes Landsforening, at der skal søges gennemført en ændret finansiering af kommunernes udgifter i forbindelse med flygtninge.

På denne baggrund ser vi således frem til en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Fru Eva Kjer Hansen nævnte på Venstres vegne, at Venstre var tilhænger af en bedre fordeling af de økonomiske ressourcer til flygtninge kommunerne imellem. Jeg vil gerne spørge fru Eva Kjer Hansen, hvad der helt præcis ligger i den lidt brede formulering, om der muligvis kunne komme en tilkendegivelse fra Venstre af, hvad man nærmere tænker på med en sådan bemærkning om en bedre fordeling af ressourcerne kommunerne imellem.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes, vi skal tage den mere konkrete og tilbunds gående diskussion om lovforslagets delelementer under udvalgsbehandlingen, men jeg synes, det er en god tanke, at vi fordele ressourcerne, at vi giver kommunerne økonomisk medansvar for de ydelser og den service, man vil give flygtningene, til gengæld for at vi stiller flere ressourcer til rådighed for de kommuner, der giver flygtningene beskæftigelsestilbud, aktiverer dem og får dem integreret tidligere end efter de 18 måneder, flygtningene ellers gennemsnitligt tilbringer hos Dansk Flygtningehjælp. Jeg synes, det er positivt med denne ressourcfordeling, fordi det motiverer til, at flygtningene bliver bedre integreret ude i kommunerne.

Pernille Frahm (SF):

SF ser selvfølgelig positivt på det aktive-ringsincitament for kommunerne, som forslaget indeholder, men det er et stort og kompliceret forslag, som nok vil kræve et meget grundigt udvalgsarbejde.

Jeg vil godt lige ridse nogle problemer op.

Vi mener f.eks., at 18 måneder er for kort tid. Der er ingen eller i hvert fald kun meget få flygtninge, der kan forsørge sig selv efter 18 måneder. Vi vil også gerne vide, hvordan man kan sikre, at de penge, der nu bliver uddelt, bliver øremærket til flygtninge og ikke bare indgår i de kommunale budgetter. Jeg tror, man kunne afhjælpe det, hvis man f.eks. fulgte op og pålagde kommunerne at lave nogle 4-årige kommunale integrationsplaner for indvandrere og flygtninge.

[Pernille Frahm]

Det er også et problem, at de kommuner, hvor beskæftigelsen er lav, og hvor der er mange flygtninge, vil tabe penge i den periode, der ligger mellem de 18 måneder og de 6½ år, så det mener vi også der bør kigges på. Vi mener også, at det er et problem, at det kun er den rene kontanthjælp, der refunderes, det burde også gælde for f.eks. udgifter til psykiatrisk hjælp til folk, der har været udsat for ubehagelige ting, eller udgifter i forbindelse med døgn-anbringelser og lignende.

Det er også et problem, som skal undersøges nærmere, at kommunerne rent faktisk ifølge forslaget kan spare penge ved ikke at tilbyde daginstitutionsplasser til flygtningebørn. De får et tilskud på 13.750 kr. årligt, uanset om barnet er i daginstitution eller ej, og da det kunne fremme integrationen at have børnene i daginstitution, mener vi altså, at der også skal kigges på det punkt.

Tom Behnke (FP):

Til trods for en meget udførlig gennemgang af dette lovforslag i Socialministeriet, hvor man forsøgte at overbevise os om alle dets positive aspekter, kan Fremskridtspartiet ikke umiddelbart støtte forslaget.

Det er Fremskridtspartiets holdning, at det er staten, som har inviteret de fremmede og lukket dem ind i Danmark, og så må det også være staten, der afholder alle de udgifter, der er forbundet hermed, indtil de fremmede eventuelt er blevet danske statsborgere.

De mange flotte ord om, at de kommuner, som aktiverer de fremmede, får en række tilskud, er vi ikke helt med på, for det er egentlig ikke rimeligt, at man pålægger kommunerne denne opgave, for at de kan få refunderet de penge, de er berettiget til. Desuden er vi ikke indstillet på at opfordre kommunerne til at gøre mere ud af de fremmede arbejdsløse end ud af de danske arbejdsløse.

Det virker også som en kraftig udvidelse af bureaukratiet, at man tager med den ene hånd og derefter deler ud med den anden. Havde det så bare været en ensartet refusion, man ville give, men der er jo tale om adskillige forskellige refusioner og sats for adskillige forskellige udgifter til de fremmede. Hele forslaget vil ganske enkelt efter vores overbevisning drukne i bureaukrati og rent papirkaos ude i kommunerne, og kommunerne vil være meget

fikseret på at gøre noget for de fremmede for at få penge, som de i øvrigt er berettigede til at få.

Alt i alt mener vi ikke, at det er den vej, vi skal gå, og vi vil i løbet af udvalgsarbejdet forsøge at få belyst konsekvenserne fuldstændigt, så vi kan få uddybet den redegørelse, vi fik i Socialministeriet, og se på alle aspekter i sagen.

Bente Juncker (CD):

Jeg kunne ikke rigtig forstå det, Fremskridtspartiets ordfører sagde, for der er jo netop refusion indbygget i forslaget. Og hvem siger, at den enkelte flygtning ikke kan klare sig selv, når refusionerne hører op, når man ser på de initiativer, der i øvrigt ligger i forslaget?

Jeg vil sige til socialministeren, at vi stort set, generelt set, er meget enige i forslaget, men jeg vil dog godt rejse nogle problemer. Jeg ved, at regeringen har lavet en aftale med Kommunernes Landsforening, men jeg er altså noget i tvivl om, hvorvidt den tilgodeser de kommuner mest, som har mange flygtninge, og det må vi have afklaret i udvalgsarbejdet. Jeg kan ikke overskue, om forslaget tilgodeser de ca. 15 kommuner, som har problemer og har svært ved at få det til at løbe rundt.

Så er jeg i øvrigt enig i, at vi skal gøre noget vedrørende aktiveringen. Men er det nok, det, ministeren lægger op til? Jeg er også enig i, at vi selvfølgelig skal sørge for, at flygtninge får et arbejde, så de kan komme til at forsørge sig selv, men det er jo svært, når der er 300.000 arbejdsløse, som det blev sagt før. Her må vi gøre noget ud af at lære flygtningene dansk, så de hurtigt kan komme ud at søge sig arbejde. Vi er jo alle sammen interesserede i, at integration går så let som muligt.

En ting, der ligger mig på sinde, og som jeg ikke kan se i forslaget, er spørgsmålet om de unge. Hvad gør man for at aktivere de unge, som skal ud i en uddannelse, f.eks. på en læreplads? For mig at se er der besparelser på nogle punkter i forslaget og udvidelser på andre punkter. Jeg skal gerne spørge i Socialudvalget – det er ikke noget, ministeren skal svare på her og nu – men jeg tvivler meget på, om besparelserne vil virke på den rigtige facon. Der tales om disse selektive tilskud på 1.000 kr. eller 2.000 kr. pr. måned for flygtningene, men kommunerne reagerer altså ikke ens over for flygtningeproblemerne. Der er kommuner,

[Bente Juncker]

hvor det er sværere at få aktivering i gang, sværere at finde arbejde til flygtninge, sværere at finde bolig, og her må vi afveje, om de besparelser, som ministeren har pakket ind eller lagt ud på andre områder, egentlig er en rimelig byrdefordeling.

Så når jeg siger, at vi overvejende er positive for forslaget, er det lidt med modifikationer, fordi vi må være sikre på, at vi pålægger kommunerne den helt rigtige byrdefordeling.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er korrekt, som fru Bente Juncker var inde på, at kommunerne jo får en række tilskud, men tilskuddene fordrer, at man har gjort en indsats i kommunerne, har taget nogle initiativer i kommunerne, og det er det, vi er imod.

Fru Bente Juncker stillede også spørgsmålet: Hvem siger, at de fremmede ikke kan klare sig selv, når tilskudsperioden udløber? Prøv at se på virkeligheden, se på realiteterne: Hvordan ser det ud med beskæftigelsessituationen for de fremmede, også efter de 6½ år? Fru Bente Juncker afsluttede da også selv med at sige, at det er jo sværere at skaffe arbejde til de fremmede, så svaret lå i fru Bente Junckers egen tale.

Vibeke Grønæk (RV):

Det Radikale Venstre ved, at der skal gøres en stor indsats på dette område, og vi ser positivt på lovforslaget, som det foreligger. Men efter at jeg har hørt de foregående ordførere, kan det godt være, der skal nogle justeringer til. Forslaget har været behandlet før, der har været uopklarede problemer, og senere er der kommet kommentarer fra Dansk Flygtningehjælp og kommunerne, og det har haft indflydelse på indholdet af lovforslaget.

Vi finder, det er et positivt element, at de kommuner, der gør noget for at aktivere flygtningene, også får en form for bonus eller en bedre støtte, og derfor går Det Radikale Venstre positivt ind i udvalgsarbejdet.

Kofod-Svendsen (KRF):

Sådan som jeg læser forslaget, er hovedsigtet at give de kommuner, der satser på at få flygtninge i arbejde, en gulerod, og den hensigt

er rigtig. Vi vil derfor gerne støtte disse intentioner, og vil under udvalgsarbejdet være optaget af et par ting.

Den ene er ordningen for de 0-5-årige børn – nu har jeg ikke kunnet være til stede under hele forhandlingen, fordi jeg også har været til møde i Finansudvalget, men så vidt jeg forstod CD's ordfører, var det også den gruppe, CD var optaget af. Så vidt jeg kan se, er der tale om en vis forbedring, men spørgsmålet er, om den foreslåede refusion er nok til at fastholde kommunerne på deres forpligtelse til en indsats over for disse børn. Det er en af de ting, jeg vil være optaget af under udvalgsarbejdet.

Og så er der spørgsmålet om omlægningen, om man har skåret kagen rigtigt til. Her vil vi komme med nogle spørgsmål under udvalgsarbejdet, men det er alt sammen for at lande på det helt rigtige sted. Selve hovedsigtet finder vi er rigtigt, vi vil gerne støtte lovforslaget, men det kan ske, at der bliver brug for et par præciseringer og klargøringer under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg må have udtrykt mig lidt upræcist.

Til hr. Tom Behnke vil jeg sige, at det er da klart, at kommunerne ikke bare skal sidde med hænderne i skødet, når der er 300.000 arbejdsløse, men prøve at være lidt kreative, se på disse flygtninges kvalifikationer. Lad mig f.eks. nævne sprogkundskaber. Hvis man prøver på, som man kan gøre gennem dette projekt, at nå frem til, at man ikke alene skal kunne sit eget sprog, men også enten engelsk eller dansk, kan man bruges mange steder. Jeg har set for nylig, at politidirektøren i København har søgt et større antal tolke, og det er da klart, at flygtninge, der har vist gode evner for at lære dansk eller engelsk, kunne komme ind i billedet her. Så jeg må altså have lov til at sige, at hvis man bruger sine specielle evner, kan man klare sig selv, og så ligger de ikke hverken stat eller kommune til byrde, som hr. Tom Behnke påstår.

Man kan også kanalisere egnede flygtninge ind i undervisningssektoren. Fremmedsprogede elever skal holde deres eget sprog ved lige, samtidig med at de skal lære dansk, engelsk, tysk og fransk, og prøver vi på at se på den enkelte, udnytter vi, at en flygtning har gode

[Bente Juncker]

evner som underviser, er det altså muligt at få kanaliseret den pågældende herind. Men jeg indrømmer, at der skal være et incitament, et krav til kommunerne om, at de skal se individuelt på det, for ellers ryger disse mennesker ind i den store kø ved kasse 1.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Sagen er jo, at det er staten, der har inviteret, det er staten, der har åbnet døren og sagt velkommen, og så er det ikke rimeligt, at man bagefter lader kommunerne tage slæbet og siger: Nu er det jeres problem, nu vil vi heldigvis ikke have noget med det at gøre længere. Det er dér, urimeligheden ligger.

Med hensyn til de 300.000 arbejdsløse har vi jo tilskudsmuligheder i forvejen, når vi taler om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger på området, og at vi skal have kanaliseret rundt og sætte de rigtige mennesker ind på de rigtige pladser, har jo ikke noget at gøre med den her debat om, hvorvidt det skal ligge i statsregi eller i kommunereg, når vi taler om finansieringen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Tom Behnkes bemærkning om, at det er staten, der har inviteret flygtningene herop, og at det derfor er forkert at inddrage kommunerne i at løse opgaven, der kalder mig herop.

Jeg vil godt sige, at det er jeg helt uenig i. Vi har en række opgaver, der skal løses her i samfundet, og alt afhængigt af opgavens art og natur placerer vi den enten hos staten på det nationale niveau, hos amtskommunerne på det regionale niveau eller hos kommunerne på det lokale niveau. Og netop når vi taler flygtninge, når vi taler integration, når vi taler om tilpasning til lokalsamfundet, er kommunerne det helt naturlige sted, og der er heller ingen i kommunerne, der har afvist at påtage sig opgaven.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der er jo ingen som Socialdemokratiet, der har været med til at råbe op om, at når staten laver den ene eller den anden lov, der påfører

kommunerne nogle udgifter, skal de også have kompensation for deres udgifter. Det hører vi jo hver gang fra Socialdemokratiets side. Hvorfor skal det så ikke også være tilfældet i sagen her, at når vi påfører kommunerne udgifter, er det selvfølgelig staten, der skal dække dem?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er også derfor, det i dette lovforslag er fastsat, at staten skal refundere alle udgifterne, der er forbundet med flygtningene og integrationen. Der kan være et lille spørgsmål tilbage efter 6½-års-perioden, sådan som forslaget er udformet, men det er bl.a. det, som Socialdemokratiets ordfører tilkendegav at vi gerne vil vende tilbage og se på. Men princippet om, at det er staten, der afholder udgiften her, finder vi som udgangspunkt rigtigt. Der er også en skæv fordeling kommunerne imellem. Den vil vi også vende tilbage til, men nu vil vi høre socialministerens svar på det spørgsmål, som bl.a. fru Bente Juncker stillede.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg er helt enig i den foregående talers korte bemærkning, og så vil jeg lige tilføje, at jeg er absolut uenig i hr. Tom Behnkes opfattelse, at det er staten, der har inviteret disse personer. De er ikke inviteret, de står og banker på vores dør, fordi de er i nød et andet sted i verden. Det er ikke et spørgsmål om at invitere nogen, det er et spørgsmål om at vise gæstfrihed og lidt åbenhed over for folk, der er i nød et andet sted i verden.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for den måde, lovforslaget er blevet modtaget på. Man er enig i hovedsigtet med lovforslaget, men vil gerne drøfte forskellige delelementer i udvalget.

Man har bl.a. nævnt en forlængelse af 18-måneders-perioden, og der har også været kredset en del om ordet revalidering og den aktive indsats. Der er ingen tvivl om, at der er behov for, at man er aktiv med hensyn til at få disse flygtninge i gang på arbejdsmarkedet. Det er jo også en af intentionerne med dette lovforslag at få dæmpet den lidt bastante tids-

[Socialministeren]

faktor, hvorefter flygtningene har befundet sig i integrationsfasen i de 18 måneder og ansvaret derefter er blevet overladt til kommunen. Nu bliver der lukket op for et tættere samarbejde, og dette samarbejde hænger jo også sammen med, at kommunerne har en økonomisk fordel af at overtage omskoling og revalidering i forhold til arbejdsmarkedet noget før.

I anledning af fru Bente Junckers lidt underforståede bemærkninger om besparelser vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der her for en gangs skyld er tale om et udgiftsneutralt lovforslag, og formålet er altså også, at kommunerne får et større medansvar for, at man kommer hurtigt i gang. Det er altid farligt, når man får 100 pct.s refusion i en periode.

Jeg glæder mig til udvalgsarbejdet. Der er udtrykt ønske om at drøfte en række forskellige problemstillinger, og dertil skal jeg blot sige, at vi fra Socialministeriets side selvfølgelig vil være parat til at svare på de spørgsmål, der kommer hen ad vejen, for derved at bidrage til, at udvalgsarbejdet skrider godt frem.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige til socialministeren, at jeg ikke håber, jeg har antydnet, at der er en skjult besparelse i forslaget, for så har jeg i hvert fald sagt noget, jeg ikke mente. Nej, jeg ved – og det står også meget fint i forslaget – at det er udgiftsneutralt, men det er klart, at netop fordi det er udgiftsneutralt, vil tildelingen af ekstra ydelser nødvendigvis medføre besparelser et andet sted, for ellers kan det jo ikke blive udgiftsneutralt. Og det er på den baggrund, jeg beder om, at vi får disse besparelser helt klart frem under udvalgsarbejdet – ikke i dag – fordi jeg gerne vil se vægtningen af ministerens forslag som en helhed.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Nu har jeg forstået fru Bente Junckers spørgsmål 100 pct. og kan sige, at vi selvfølgelig vil være indforstået med at give disse oplysninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningebestillinger i 1991.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 5/11 91).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Lad mig med det samme sige, at jeg ikke kan tilslutte mig Fremskridtspartiets forslag.

Det aktstykke, jeg har sendt til Finansudvalget, handler om en bevilling til forsørgelse og integration af flygtninge m.v. med opholdstilladelse efter udlændingeloven. På finansloven for 1991 er der regnet med 3.000 flygtninge, men det viser sig nu, at der i 1991 kommer ca. 4.000. Det er forsørgelsen og integrationen af disse yderligere 1.000 flygtninge, aktstykket drejer sig om.

Dansk Flygtningehjælp tager sig af disse mennesker i den første integrationsperiode på gennemsnitligt 18 måneder, og Flygtningehjælpen skal naturligvis have penge til at varetage opgaven på en ordentlig og også forsvarlig måde på statens vegne.

Det er meget vigtigt såvel for flygtningene som for det danske samfund, at flygtningene får en god indslusning i samfundet. Bevillingen til Dansk Flygtningehjælp er nøje afpasset efter de opgaver, der skal varetages. Jeg mener derfor ikke, at vi kan lade være med at regulere bevillingen svarende til det forøgede antal flygtninge.

Fremskridtspartiet foreslår, at Dansk Flygtningehjælp enten må afholde merudgifterne af egne midler eller afstå fra at modtage flere flygtninge. Hertil må jeg sige, at Dansk Flygt-